

सन्तुष्टताद्वारा प्रसन्नता र प्रशंसाको प्राप्ति

बापदादा आज विश्वमा चम्किरहेका मणिहरूलाई देखिरहनुभएको थियो । हरेक मणिको आफ्नो-आफ्नो चमक छ । हरेक मणि आफूद्वारा बाबाको गुण र कर्तव्यलाई नम्बरवार प्रत्यक्ष गरिरहेका छन् । हरेक मणिद्वारा बापदादा देखिनुहुन्छ । यस विचित्र दृश्य (रंगत)लाई भक्तहरूले “जहाँ हेरे पनि तिमी नै तिमी” भनिदिएका छन् । महारथीमा पनि बापदादा देखिनुहुन्छ । हरेकको मुखबाट एउटै बाबा-बाबा शब्दको गीत सुनिन्छ । सबै ब्राह्मण आत्माहरूको नयनमा एक बाबा नूर जस्तै समाहित हुनुहुन्छ— यसैले ब्राह्मण संसारमा जहाँ देखे पनि तिमी नै तिमी को प्राक्किकल अनुभव हुन्छ । बच्चाहरूको वर्तमान समयको अनुभवलाई भक्तहरूले आफ्नो शब्दमा सर्वव्यापी भनेका छन् । परमधाम निवासी बाबा हुनुहुन्छ वा हर संकल्प र कर्ममा सदा साथी बाबा अनुभव हुन्छ ? के अनुभव हुन्छ साक्षी वा साथी ? सर्वका साथी हुनुहुन्छ भने सर्वव्यापी हुनुभएन त ? भक्तहरूले शब्दको नक्कल गरेका छन्— तर कहिले र कसरीको भावार्थ बिर्सिएका हुनाले गायन परिवर्तन भएर ग्लानि हुन पुग्यो ।

बापदादा सबै बच्चाहरूको वर्तमान स्वरूपद्वारा धारणा स्वरूपलाई हेर्दा विशेष एउटा कुरा देखिरहनुभएको छ । कुनचाहिँ ? सबै बच्चाहरूमा सदा सन्तुष्टमणिहरू कति छन् ? सबैभन्दा विशेष गुण, जुन अनुहारद्वारा देखिन्छ त्यो सन्तुष्टता हो । सन्तुष्टता तीनै प्रकारको चाहिन्छ । एक— बाबासँग सन्तुष्ट । दोस्रो— सदा आफैँसँग सन्तुष्ट । तेस्रो— सर्व सम्बन्ध र सम्पर्कबाट सन्तुष्ट । यसमा चैतन्य आत्मा र प्रकृति दुवै आउँछ । सन्तुष्टताको निशानी प्रत्यक्ष रूपमा प्रसन्नता देखिन्छ । सदा प्रसन्नचित्त । यस प्रसन्नताको आधारमा प्रत्यक्ष फल यस्ता आत्माको सदा स्वतः नै सबैबाट प्रशंसा हुन्छ । विशेषता हो सन्तुष्टता, त्यसको निशानी प्रसन्नता, त्यसको प्रत्यक्षफल प्रशंसा । अब आफूले आफैँलाई हेर । प्रशंसालाई प्रसन्नताद्वारा नै प्राप्त गर्न सक्दछौ । जो सदा स्वयम् सन्तुष्ट वा प्रसन्न रहन्छन्, उनको प्रशंसा हरेकले अवश्य गर्छन् । अघि बढ्दै जाँदा पुरुषार्थी जीवनमा समस्याहरू वा परिस्थितिहरू त ड्रामा अनुसार आउने नै छन् । जन्म लिनासाथ अगाडि बढ्ने लक्ष्य राख्नु अर्थात् परीक्षा र समस्याहरूलाई आह्वान गर्नु । आफैँले गरेको आह्वानलाई पनि भुल्छौ ? जब बाटो हिँड्नु छ भने बाटोमा दृश्य नहोस् यो हुन सक्छ र ? दृश्यहरूलाई देखेर रोकिन्छौ त्यसैले गन्तव्य टाढा अनुभव गर्दछौ । दृश्यहरू हेर्दै पार गर्दै अगाडि बढ्दै जानुपर्छ । दृश्यहरूलाई देखेर यस्तो किन, यो के हो, यस्तो हुनु हुँदैन— त्यो त्यस्तो हुनु हुँदैन, यी कुराहरूमा रोकिन्छौ । हरेक दृश्यलाई करेक्शन (ठीक) गर्न थाल्छौ । पार गर्नुको सट्टा करेक्शन गर्नमा व्यस्त हुन्छौ त्यसैले बाबाको यादको कनेक्शन लूज गरिदिन्छौ, मनोरञ्जनको सट्टा मनलाई निराश बनाउँछौ । वाह दृश्य वाह ! वाह-वाह को बदलामा ओहो धेरै भन्ने गर्छौ । ओहो अर्थात् आश्चर्यजनक, त्यसैले अघि बढ्दा बढ्दै रोकिन पुग्छौ । थकावट हुनुको कारणले कहिले बाबालाई मीठो-मीठो उल्हना दिदै रोयल रूपमा बाबासँग पनि असन्तुष्ट हुन्छौ । कतिपय बच्चाहरूले भन्छन् पहिले नै किन नबताउनु भएको ! सहज मार्ग भन्नुभयो— सहन मार्ग त भन्नुभएन । सहज मार्गको बदलामा सहन मार्ग अनुभव गर्छन् । तर सहन गर्नु नै अगाडि बढ्नु हो । वास्तवमा सहन गर्नुपर्दैन तर आफ्नो कमजोरीको कारण सहन अनुभव हुन्छ । जसरी आगोको गुण हो जलाउनु— तर त्यसको गुणको ज्ञान नहुनाको कारण त्यसबाट फाइदा लिनुको सट्टा नोक्सान गरिदिन्छ त्यसैले सुखको बदलामा सहन गर्नुपर्दछ— किनकि वस्तुको बदलामा स्वयम्लाई जलाइदिन्छ । गुणको ज्ञान नहुनाको कारण सुखको बदलामा सहन गर्नुपर्छ । त्यस्तै समस्या वा परिस्थिति आउने कारणको ज्ञान नहुनाको कारण अगाडि बढ्ने सुखको अनुभवको सट्टा सहन गरेको अनुभव गर्दछन् यसैले सहज मार्गको सट्टा सहन गर्ने मार्ग अनुभव गर्दछन् । यस्ता बच्चाहरू बाबासँग अर्थात् बाबाको ज्ञानसँग वा ज्ञानको धारणाको मार्गसँग असन्तुष्ट रहन्छन् । साथ-साथै स्वयम्सँग पनि असन्तुष्ट रहन्छन्— स्वयम्सँगको असन्तुष्टताले सबैको सम्बन्ध र सम्पर्कमा पनि असन्तुष्ट । यसकारण प्रसन्न अर्थात् सदा खुशी रहँदैन । भर्खरै सन्तुष्ट अर्थात् प्रसन्नचित्त । भर्खरै असन्तुष्ट, यसैले संगमयुगको विशेष खजाना अतीन्द्रिय सुखको अनुभव गर्न सक्दैनौ ।

२०७१ श्रावण ११ आइतबार २७.०७.१४ ओम् शान्ति “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज २९.११.७८ मधुबन

त्यसैले आजदेखि सदा सन्तुष्ट र प्रसन्नताको विशेष वरदान स्वयम् पनि लिने गर अनि अरूलाई पनि दिने गर । यसरी बाबाको वा आफैँले आफ्नो प्रशंसा गर्न सक्नेछौ । प्रशंसाको श्रेष्ठ साधन पनि हरेक ब्राह्मणको प्रसन्नता हो । कुनै पनि कार्यको प्रशंसा सबैको प्रसन्नतामा आधारित हुन्छ । यस यज्ञको अन्तिम आहुति सबै ब्राह्मणहरूको सदा प्रसन्नता । प्रत्यक्षता अर्थात् प्रशंसाको आवाज गुञ्जने छ अर्थात् विजयको झण्डा लहराउनेछ । बुझ्यौ अब के गर्नु छ ? सदा प्रसन्न रहने गर अनि सदा सबैलाई प्रसन्न गर । अच्छा ।

यसरी सदा बाबाको आज्ञाकारी, सदा सन्तुष्ट र प्रसन्न रहनेवाला, सबैलाई सदा प्रसन्नताको वरदान दिनेवाला महादानी, वरदानी बच्चाहरूलाई बापदादाको यादप्यार एवम् नमस्ते । *रुहानी बच्चाहरूको रुहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।*

बम्बई निवासीहरूलाई विशेष रूपमा बापदादा यादप्यार दिदैँ हुनुहुन्छ— बम्बई निवासीहरूमा हिम्मत र उमङ्ग धेरै राम्रो छ । बम्बई निवासीहरूलाई देखेर बाबाको साथै प्रकृतिले पनि स्वागत गरेको छ (किनकि ठण्डा धेरै भएको छ) प्रकृतिले अभ्यास गराएको छ । अन्तमा आउने पेपरको पहिलेदेखि नै अनुभव गराएर पक्का मजबूत बनाएको छ, त्यसैले डराउनु हुँदैन । बम्बई निवासीहरूको बाबासँग प्यार छ नि । बापदादाको पनि बच्चाहरूसँग विशेष प्यार छ । बम्बई निवासीले अब सदा सन्तुष्टता र प्रसन्नताको परीक्षा नम्बरवनमा पास गर्नेछौ— धेरै राम्रो छ । तिमीले साथ छोड्यौ भने पनि बापदादाले छोड्नुहुन्न । विशेष बम्बई र दिल्लीमा आदि रत्न धेरै छन्— विश्व सेवाको स्थापनाको कार्यमा बम्बई र दिल्लीको विशेष सहयोग छ । समयमा सहयोगी बन्नेहरूको महत्त्व हुन्छ— त्यसैले सहयोगी बच्चाहरूसँग बाबाको पनि स्नेह छ । अच्छा ।

पार्टीहरूसँग

१. सदा “विजयी भव” को वरदानी मूर्त हौ ? वरदाताले जुन वरदान दिनुभएको छ त्यो वरदानलाई सदा जीवनमा ल्याउनु यो हरेकको आफ्नो काम हो । यस वरदानलाई जीवनमा समाहित गर्नु अर्थात् वरदानी स्वरूप बन्नु । यस्तो बनेका छौ ? महावीरलाई पनि वरदानी भनिन्छ र शक्तिहरूलाई पनि वरदानी भनिन्छ । अब तिम्रो जड चित्रहरूद्वारा अनेक भक्तले वरदान प्राप्त गर्दछन्, त्यसैले चैतन्यमा वरदानहरूले झोली भर्नेवाला हौ हैन ? महावीर हौ नि हैन ? महावीर अर्थात् सदा विजयी । जब अविनाशी बाबा हुनुहुन्छ भने वरदान पनि अविनाशी छ । अल्पकालको लागि होइन । केवल सम्भाल्न आउँछ वा चोरी हुन पुग्छ ? केवल एउटा कुरा याद राख म लिनेवाला होइन, दाता हुँ । अब लिने दिन समाप्त भयो— अब दाता बनेर दिने समय हो । माग्नु त बचपनमा हुन्छ, वानप्रस्थीले सानो खेलौना दिनुहोस् भनेर माग्नु राम्रो लाग्छ ? थोरै शक्ति दिनुहोस्, थोरै मद्दत गर्नुहोस्— यो खेलौना माग्ने गछौँ । अब स्वयम् तृप्त आत्मा बन । दाताको बच्चा भएर पनि मागछौ भने देखेले के भन्छन् ? सफलताको साधन हो स्वयम् सदा सफलतामूर्त बन्नु । स्वयम्को वृत्तिले भाइब्रेशन फैलाउँछ र भाइब्रेशनको आधारमा सबैलाई अनुभूति हुन्छ यसैले कार्य गर्नु भन्दा पहिला विशेष स्वयम्को वृत्तिमाथि अटेन्शनको भट्टी चाहिन्छ, यसबाट नै भाइब्रेशनद्वारा अनेकौँको वृत्तिलाई परिवर्तन गर्न सक्नेछौ । पहिले यो ध्यान दिनुपर्छ— सदा खुशीको झुलामा झुलिरहने गर । हर्षितमुखले अनेकौँलाई आफू तर्फ आकर्षित गर्दछ ।

कुमारीहरूलाई हेर्नु हुँदै

कुमारीहरूमाथि धेरै ठूलो जिम्मेवारी छ । एक अनेकौँको कल्याण प्रति निमित्त बन्न सक्दछौ । ब्रह्माकुमारीहरू ती हुन् जो विश्वको कल्याणको निमित्त बन्छन् । बेहद विश्वको कल्याणकारी न कि हृदको । लगनमा कमी छ भने विघ्नले आफ्नो काम गछ । यदि आगो तेज छ भने फोहर भस्म हुन्छ । लगन छ भने विघ्न रहन सक्दैन, कर्मयोगद्वारा कर्मभोग पनि परिवर्तन हुन पुग्दछ, परिवर्तन गर्नु आफ्नो हिम्मतको काम हो । कुमारीहरूमा त सदैव बापदादाको आशा छ । अच्छा ।

अव्यक्त महावाक्य— परमात्म प्यारमा सदा लवलीन रहने गर

परमात्म प्यार आनन्दमय झुला हो, यस सुखदाई झुलामा झुल्दै सदा परमात्म प्यारमा लवलीन रहेमा कहिल्यै कुनै परिस्थिति वा मायाको हलचल आउन सक्दैन । यो परमात्म-प्यार अखुट छ, अटल छ, यति धेरै छ जुन सबैलाई प्राप्त हुन सक्छ । तर परमात्म-प्यार प्राप्त गर्ने विधि हो— न्यारा बन्नु । जो जति न्यारा हुन्छ उति ऊ परमात्म-प्यारको अधिकारी हुन्छ । परमात्म प्यारमा डुबेका आत्माहरू कहिले पनि हृदको प्रभावमा आउन सक्दैनन्, सदा बेहदको प्राप्तिमा मगन रहन्छन् । उनीहरूबाट सदा रूहानियतको सुगन्ध आउँछ । प्यारको निशानी हो— जोसँग प्यार हुन्छ उसमाथि सबै समर्पण गरिदिन्छन् । बाबाको बच्चाहरूसँग यति प्यार छ जो हरेक दिन प्यारको उत्तर दिनका लागि यति ठूलो पत्र लेख्नुहुन्छ । यादप्यार दिनुहुन्छ र साथी बनेर सदा साथ निर्वाह गर्नुहुन्छ । त्यसैले यो प्यारमा आफ्नो सबै कमजोरीहरू अर्पण गरिदेऊ । बच्चाहरूको बाबासँग प्यार छ यसैले सदा भन्नुहुन्छ बच्चाहरू जो हुन्, जस्तो हुन्— मेरा हुन् । यस्तै तिमी पनि सदा प्यारमा लवलीन रहने गर, दिलबाट भन बाबा जो हुनुहुन्छ त्यो सबै हजुर नै हुनुहुन्छ । कहिले असत्यको राज्यको प्रभावमा नआऊ । जो प्यारो हुन्छ उसलाई याद गर्नुपर्दैन, उसको याद स्वतः आउँछ । केवल प्यार दिलको हुनुपर्छ, सच्चा र निःस्वार्थ हुनुपर्छ । जब भन्दछौ मेरा बाबा, प्यारा बाबा— त्यसैले प्यारो चीजलाई कहिले बिर्सन सकिदैन । र, निःस्वार्थ प्यार बाबा बाहेक कुनै पनि आत्माबाट मिल्न सक्दैन । त्यसैले कहिले पनि मतलबले याद नगर, निःस्वार्थ प्यारमा लवलीन रहने गर । परमात्म-प्यारको अनुभवी बन्यौ भने यसै अनुभवले सहज योगी बनेर उडिरहनेछौ । परमात्म-प्यार उडाउने साधन हो । उड्नेवाला कहिले धरतीको आकर्षणमा आउँदैनन् । मायाको जतिसुकै आकर्षित रूप होस् तर त्यो आकर्षण उड्ती कलावालाको नजिक पुग्न सक्दैन । यो परमात्म-प्यारको डोरीले टाढा-टाढाबाट आकर्षित गरेर ल्याउँदछ । यो यस्तो सुखदायी प्यार हो जो यस प्यारमा एक सेकेण्ड पनि डुब्छन् भने उनीहरूले अनेक दुःख बिर्सिन्छन् र सदाको लागि सुखको झुलामा झुल्न थाल्छन् । जीवनमा जे चाहिन्छ यदि कसैले त्यो दिन्छ भने यो नै प्यारको निशानी हो । त्यसैले बाबाको तिमी बच्चाहरूसँग यति प्यार छ जो जीवनमा सुख-शान्तिका सबै कामनाहरू पूर्ण गरिदिनुहुन्छ । बाबाले केवल सुख मात्र दिने होइन सुखको भण्डारको मालिक बनाइदिनुहुन्छ । साथ-साथै श्रेष्ठ भाग्यको रेखा खिच्ने कलम पनि दिनुहुन्छ, जति चाहियो उति भाग्य बनाउन सक्छौ— यो नै परमात्म-प्यार हो । जो बच्चा परमात्म-प्यारमा सदा लवलीन, डुबिरहन्छन् उनीहरूको झलक र फलक, अनुभूतिका किरणहरू यति शक्तिशाली हुन्छन् जुन कुनै समस्या समीप आउनु त के टाढाबाट आँखा उठाएर पनि हेर्न सक्दैन । उसलाई कहिले पनि कुनै प्रकारको मेहनत हुन सक्दैन । बाबाको बच्चाहरूसँग यति प्यार छ जो अमृतवेलादेखि नै बच्चाहरूको पालना गर्नुहुन्छ । दिनको आरम्भ नै कति श्रेष्ठ हुन्छ ! स्वयम् भगवान् मिलन मनाउनका लागि बोलाउनुहुन्छ, कुराकानी गर्नुहुन्छ, शक्तिहरू भर्नुहुन्छ ! बाबाको प्यारको गीतले तिमीलाई उठाउँछ । कति स्नेहपूर्वक बोलाउनुहुन्छ, उठाउनु हुन्छ— मीठा प्यारा बच्चाहरू, आऊ... । त्यसैले यस प्यारको पालनाको प्राक्टिकल स्वरूप हो ‘सहजयोगी जीवन’ । अच्छा ।

वरदानः— ब्राह्मण जन्मको जन्मपत्रीलाई जानेर सदा खुशीमा रहनेवाला श्रेष्ठ भाग्यवान् भव

ब्राह्मण जीवन नयाँ जीवन हो, ब्राह्मण आदिमा देवी-देवता हुन्छौ र अहिले बी.के. हौ । ब्राह्मणहरूको जन्मपत्रीमा तीनै काल अति राम्रो छ । जे भयो त्यो पनि राम्रो र जे भइरहेको छ त्यो अझै राम्रो र जे हुनेवाला छ त्यो बहुत-बहुत राम्रो । ब्राह्मण जीवनको जन्मपत्री सदैव राम्रो छ, ग्यारेन्टी छ । त्यसैले सदा यही खुशीमा रहने गर— स्वयम् भाग्य विधाता बाबाले भाग्यको श्रेष्ठ रेखा खिचिदिनुभयो, आफ्नो बनाउनुभयो ।

स्लोगनः— एकरस स्थितिको अनुभव गर्नको लागि एक बाबासँग सर्व सम्बन्धको रस लेऊ ।